

kan jo gerne kalde dette Narrestreger, og det er det saamænd ogsaa paa en vis Maade; men det er i alt Fald meget alvorlige Narrestreger, og det er ret mærkeligt, at de drives blandt saadanne dannede og oplyste Mennesker, som der jo særlig skal være ude paa denne fine Skole. Endvidere forklarer Kommandør Schwanenflügel, at denne ældre Kadet With optraadte mod hans Søn med Skældsord, at han har udskældt ham for „Drivert, Undermaaler, modbydeligt Mandfolk“ o. lign., paalagt ham, at han skulde gøre Honnør som en „Mænnen“ — det kan være, at Marineministeren eller andre tilstedeværende søkyndige kunne give Oplysninger om, hvad dette Ord „Mænnen“ skal betyde; jeg forstaaer ikke dette Udtryk, men ved Ordet „Mænnen“ i Forhøret staaer der i Parentes: Menig — „for han var ikke bedre end en Mænnen“. Eftersom han var en Drivert, en Undermaaler, et modbydeligt Mandfolk og en „Mænnen“, skulde han altsaa gøre Honnør for With. Dette Forhør ender for Kommandør Schwanenflügels Vedkommende med, at han forklarer, at hans Søn har fortalt ham, at Kadet With under hans Sygdom havde sagt til ham: „Jeg skal Kraft tyre mig gøre mit til, at han skal tabe Lysten til at blive Kadet næste Aar“. Altsaa, den ene Kadet derude kan saadan rumstere med den anden, at han skal „Kraft tyre ham“ nok sørge for at gøre ham Livet saa ubehageligt, at han aldrig nogen Sinde skal faa Lyst til at blive Kadet. Det er altsaa Faderens Vidnesbyrd. Nu gælder det om, at dette virkelig bekræftes i Forhørene, dels af tjenestgørende Officerer paa „Absalon“, dels den afdødes Kammerater, Kadetterne. Jeg skal indskrænke mig saa meget som muligt og kun nævne det nødvendige. — Den næste, jeg kommer til, er Sekondløjtnant Kaj Schaffalitzky de Muckadell. Denne Sekondløjtnant, der under „Absalons“ Togt var, hvad man kalder Skibssergent, oplyser, at det er rigtigt, „at Kadetter og Aspiranter den sidste Dag af Togtet om Morgenen ved Udpurringen oversprøjtede hverandre med Vand — noget, der har fundet Sted hvert Aar i de sidste 5 Aar, vist ogsaa længere tilbage“. Hvad Gavn det skal være til, ved jeg ikke, men vi faa senere i Forhørene at vide, hvordan det egentlig gaar til med denne Oversprøjtning af Vand. Endvidere aflægger Løjtnanten det Vidnesbyrd, „at With blandt sine Kammerater — ældre som yngre — hverken var afholdt eller særlig respekteret“, hvorimod afdøde Schwanenflügel var afholdt

af sine Kammerater; dette ønsker jeg netop at pointere. Altsaa, en tjenestgørende Officer erklærer om paagældende Hr. With, som stadig har været Plageaand hovedsagelig over for Schwanenflügel, at det er en Mand, som er daarlig anset og slet ikke respekteret i det hele taget, hvorimod den afdøde var afholdt. Det er da ganske mærkeligt, at Officererne have tilladt en saadan Mand i den Grad at plage og pine sin Kammerat, som han vitterlig har gjort. — Dernæst kommer en Sekondløjtnant Herman Ewald. Han „har den Opfattelse, at With ikke kunde lide afdøde, hvad With ogsaa selv har sagt; det er ogsaa meget muligt, at With har udskældt afdøde, som af Kommandør Schwanenflügel forklaret, ligesom han sikkert ogsaa nogle Gange har surret Køjen ned for ham“. Dette bestod i, at With gik ind og surrede Køjen ned, og naar den saa var bleven surret ned, forbød han, *saa forbød han*, at hans Kammerater maatte hjælpe ham med at faa den i Orden og faa Klæderne i den, for at han kunde komme op og ligge ordentlig i den. Saa fremtræder en Sekondløjtnant Rode og siger, at han har haft det Indtryk, at With ikke kunde lide Schwanenflügel; det var altsaa en almindelig simpel Hævn. Men saa kommer det første Vidne af afdødes Kammerater, nemlig Kadet Frits Vilhelm Holm, en Mand, som laa nede ved Siden af Schwanenflügel. Han mener, „at Kadet Viggo With har faaet noget imod afdøde“, og oplyser endvidere, at han har „oftere hørt Kadet Viggo With udtale, at han Kraft tyre ham nok skulde gøre ham ked af at ville være Kadet, og at han nok havde lovet hans Moder at være god imod ham, men det var ikke muligt, saa doven han var“. Dette siger altsaa en Kammerat, Endvidere siger Kadet Holm, at han en enkelt Gang har set, „at det under et Tordenvejr regnede ned gennem Skylightet, uagtet det var lukket“. Endvidere siger han, at han „har ret byppig bemærket, at der om Morgenen *inden* Purringen er fra Dækket gennem Skylightet blevet hældt en Skvæt Vand paa afdøde, mens han laa i Køjen, og har en Gang set, at det var V. With, der kastede Vand ned paa afdøde“. Altsaa, det har været Ordenen paa Skibet, at der før Udpurringen om Morgenen er blevet hældt en hel eller en halv Spand Vand ned i Køjen til Schwanenflügel, som laa nærmest. Jeg ved ikke, hvad ærede Medlemmer synes om hver Morgen omtrent at blive vækkede paa den Maade. Man kan kalde det Narrestreger og Dreng-